

BOTTA GÁBOR

**GYÉMÁNT
VADÁSZ^{RT.}**

 Publio

Gyémántvadász Rt.

Botta Gábor

2019

Publio Kiadó

www.publio.hu

Minden jog fenntartva!

Korrektúra: Plazzeriano Gábor

Első szín: Kék duma

A pubban, nevezetesen a Kék duma sörözőben vágni lehetett volna a füstöt, ha nincs dohányzási tilalom. A vendégek vidáman csevegtek az asztaloknál, a személyzet kint cigarettázott az utcán. Hátul, a terem legsötétebb sarkában négy harminc és negyven közötti férfi tárgyalt valamit hol izgatottan, hol bölcselkedve. Ruházatuk átlagos volt, vagyis nem kirívó. Feltűnő volt viszont, hogy ezúttal nem ittak sört, mindegyikük ásványvizet rendelt. A kockás inges, zsírosan csillogó hajú, csontos koponyájú időnként jegyzetelt. Szemmel láthatóan terveztek valamit.

- És az egész biztos, hogy augusztus húszig ott állítják ki Sobri Jóska gyémántokkal kirakott mellényét? - kérdezte ismételten a dús, fekete hajú, harmincöt és félnek kinéző jóképű férfi, aki hivatalosan a János névre hallgatott, de mindenki csak Zorrónak hívta. Eredetileg légtornász volt, de Monaco-ban egy gálaelőadáson túl hosszan fixírozta a herceg feleségét, és lezuhant tizenöt méter magasból. Miután felépült súlyos sérüléséből, begyakorolt egy magánszámot, melynek Zorro, a kardnyelő volt a címe. Mikor tizedszer is kifütyülték, megsértődött, és hazaköltözött szülővárosába, ahol biztonsági őrként helyezkedett el annak ellenére, hogy rugalmasságát, mozgékonyágát és szellemi frissességét megtartotta.

- Úristen! Ezen már rég túl vagyunk, ember! Ha nem vetted volna észre, már a szükséges kellékek listáját állítjuk össze - morgott rá a kockás inges, akinek a szülei tévedésből a Jácint nevet adták. Nem volt nagy a baj, mert baráti körben Bossnak hívták, és ehhez igyekezett méltó is lenni.

- Apropos, írd még hozzá, hogy WC-papír - bökte oda Zéro, akinek az igazi nevét csak kevesen tudták. Nagy szakértője volt a széfek feltörésének, akár kódfejtéssel, akár egészen erőszakos módon, konyhakéssel vagy robbantással. Itthon még nem volt priusza, mert csak Togóban és Indonéziában ült börtönben, és ezeket az epizódokat nem volt szokása szerepeltetni az önéletrajzában. Így tudott most éppen biztonsági őrként elhelyezkedni Rezes Dávid vasforgácsoló üzemében, és itt barátkozott össze munkatársával, Zorróval.

- WC-papír! Ez meg hogy jutott az eszedbe? - nézett fel a plafonra Néró egy furcsa fintorral az arcán. A vöröshajú, szeplős srácot azért nevezték el Nérónak, mert az égő piros hajáról a kis stréber Hoffman Guszti az ötödik B-ben az egyik történelemóra után a piromániás rómainak asszociált, és rávette az egész osztályt, hogy Kohár Lajost ezentúl Nérónak szólítsák.

- Azért, mert lehet, hogy a hegyekben gyalogolni is fogunk és a felfokozott bélmozgás miatt ránk jöhet a szükség. Nem csak feszítővasból meg dinamitból áll az élet - adta meg a magyarázatot Zéro, a nagy elmélkedők magasztos hanghordozásával.

- Uraim! A mai megbeszélésünket igen hasznosnak tartom - zárta le Boss a kétórás meetinget. - Holnap este tíz órakor találkozunk a bánya előtti nyárfaligetben. Helyrajzra ügyelni, nem elveszíteni!

Második szín: fekete mellény

A történet azzal kezdődött, hogy Boss a megyei lapban figyelmes lett egy cikkre, melynek tömörre sikerült főcíme így szólt: „Jan Dudacek, dúsgazdag milliárdos a Sobri Jóska évforduló alkalmából a Bakonyban kiállítja a betyár gyémántokkal kivarrt mellényét”. A továbbiakban azt olvashatta, hogy a fekete ruhadarabot egy londoni átverésen száztíz millió fontért szerezte meg a cseh régiséggyűjtő. A hír úgy felizgatta, hogy aznap alig tudott elaludni. Órákon keresztül forgolódott az ágyban, és azon fantáziált, hogy mi mindenhez kezdene, ha övé lenne az ereklye. Elsősorban eladná, aztán a Kökénybelényes focicsapatába bevásárolná Neymart, Messit meg jó pár nagyagyút. Hamar rájött azonban, hogy ahhoz több ilyen mellény kellene különböző méretben. Nyugtalanul aludt, többször felriadt, ilyenkor folytatta az álmodozást. A reggeli kávé után hirtelen ökölbe szorította a kezét, és rávágott a konyhaasztalra.

- Megcsinálok! Igen, megcsinálok! Aztán irány Rio!

Leült a kompjúter mellé, hogy tájékozódjon, hol is van Bakonykelepce. Naná, hogy jó messze. - Nem baj, odamegyünk!

Elhatározása olyan fokozott idegállapotot idézet elő, hogy nem tudott a munkájára koncentrálni, és összetévesztette a kantátát a fűgával. Emiatt a mosogató felett a csempék ferde hajlamúak lettek. Egész idő alatt azon járt az esze, miként kellene elkezdni a dolgot. Először is kell egy szakértő csapat, ezt egyedül nem lehet megcsinálni. Jó emberek kellene, olyanok, akik szakmailag megfelelnek egy nagyszabású rablás végrehajtására. A dolog nem egyszerű, mert sajnos az ismeretségi körben egyetlen egy betörő, vagy bankrabló sem található. Ilyen tárgyú hirdetést feladni könnyelműség lenne. Kimenni a hétvégi piacra és végigkérdezni az embereket, az meg túl nagy rizikó. Munka után, ami aznap mindössze harminc négyzetméternyi felület burkolását jelentette, felhívta mobilon János barátját, akivel a legbizalmasabb dolgokat is meg tudta beszélni. Este hatkor találkoztak a plázában, nyolckor már úgy búcsúztak el egymástól, hogy mindketten vettek egy pár túracipőt, hogy erdős, hegyes területen könnyebben tudjanak boldogulni. Jánosnak, akit mindenki Zorronak hívott, volt ötlete további két személyt illetően. Abban egyet értettek, hogy több ember nem kell, kerülni kell a feltűnést, meg a túlzott osztozkodást. Zorro fáradtságos, tízperces rábeszélés után beszervezte kollégáját, Zérót, akiről akkor még csak annyit tudott, hogy lakatos szakvizsgája van.

A negyedik ember, Néró, aki tanult informatikus, sőt helyi viszonylatban egy lángész volt, már nagyobb problémát jelentett. Zorro egyetértett Bossal, hogy kell egy informatikus, de csak egyvalakit ismert, aki megfelelőnek látszott. Néró mindig segített, ha valami baj volt a computerrel, azonban volt egy vele született nagy hibája. Túlzottan becsületes egyén volt, aki biztos, hogy nem venne részt illegális dologban. Egy nagy ötlet kellett ahhoz, hogy sikerüljön a beszerzés. Néró tizenkét éves korában felakasztotta Erzsébet néni macskáját, mégpedig a Kocsis Zoliék udvarában lévő diófára. Mikor Kocsisék hazaértek, nem értették, hogy lehet öngyilkos egy macska? Ezen polémiajukat megosztották két kilométeres körzetben, így Erzsébet nénihez is elért a hír, aki rájött, hogy miért nem jár már haza a kis kedvence. Nagy balhé lett belőle, a Kocsiséknak el kellett költözniük a város másik végébe, de nem azért, mert a bíróság oda közelebb lett volna. Az közepén volt a főtéren, mint általában lenni szokott. Zolit gyanúsította az ügyész előre eltervezett gyilkossággal. Végül is az apa magára vállalt mindent. Rosszul gondolta, hogy felfüggesztetett kap. A büntetés leteltével fizikailag megtörve ugyan, de lélekben erősen fogadalmat tett, hogy kinyomozza, ki követte el a gaztettet, és szétkürtölte hetedhét világba, bizony elvágja a torkát annak a latornak, aki miatt őt és a családját meghurcolták. Egyedül Zorro tudta, ki volt a tettes, ugyanis tavaly, amikor szokás szerint kopogás nélkül nyitott be Néróhoz, az félébren, REM-fázisban aludt a computere mellett és

ismételgetve mormogta, én öltem meg Alfrédot, én öltem meg Alfrédot. Zorro nagyon megijedt és hazasietett. Napokig emésztette magát, de azért csak rákérdezett, hogy ki volt az Alfréd? Néró síró hangon mesélte el a történetet, és könyörgött, hogy maradjon kettejük közt a dolog, hiszen veszélyben az élete.

Na most ez kapóra jött Zorrónak, és bár hosszasan hezitált, végül is megsarolta Nérót, aki így kényszerből lett a banda negyedik tagja.

Harmadik szín: éjkék

Boss ismét ránézett a karórájára, majd bosszúsan engedte le bal karját. Este tíz óra, és még nincs itt senki. Nem volt nagy élvezet itt a sötét erdőben mindenféle rikácsoló hangok közepette várakozni, még akkor sem, ha a hold némileg bevilágított a tisztásra. Nyár eleje volt, de azért az éjszakák még nem voltak igazán melegek. Nyolc perc múlva nagy nyögések közepette megérkezett Néró. Azzal magyarázta kérését, hogy egy nagyot bukott a kerékpárral, és az utolsó másfél kilométert gyalog kellett megtennie. Megjegyezte még, hogy nagyon fáj mindene, és ki volt az a hülye, aki kitalálta, hogy bringával kell jönni.

- Én voltam - válaszolt Boss, - tudod jól, hogy az autót azonnal beazonosítják.

Újabb negyedóra kellett, mire a másik irányból együtt megérkezett Zorro és Zéro. Veszekedtek. Zéro újra és újra rákezdett: - Mondtam ugye, hogy fordítva tartod azt a rohadt térképet? Mondtam ugye, de te csak mondtad a magadét.

Boss nagyon ideges volt már, de türtőztette magát.

-Uraim, majd máskor verekszünk, most irány a bánya. A kerékpárokat mindenki itt hagyja, még egy hatperces gyalogút van előttünk. Indulás!

A hat percből nyolc és fél lett, mire elfogyott az erdő, és egy nagyobb sötét üres tér tátongott előttük. Egy nagy táblát kellett kikerülni. Zorro rávilágított, az volt ráírva, hogy magánterület, tovább menni tilos és életveszélyes.

- Ne világíts feleslegesen a lámpáddal. Olyan vagy, mint egy gyerek - zsörtölődött Boss.

Hamar elérték a kerítést, nem mentek a kapu felé, mert ott fények voltak, meg a kivilágított nagy cégtábla: Flyn Nordic Paraffinbánya. Nem volt kiírva, de mindenki tudta, hogy ez a lelőhely adja a világ paraffinszükségletének negyven százalékát. Olyan nagy gyertyakészítő világcégek voltak a megrendelők, mint Soon Douglas és Braun Bevery.

- Kérem a drótvágót! - súgta hátra Zéro.

Nagy csönd volt a válasz.

- Kérem a drótvágót! Hallottátok? Kérem a drótvágót!

- Milyen drótvágót? - tört ki egyszerre a kérdés Zorro és Néró szájából.

- Apám, hát nincs itt a drótvágó? Akkor másszatok át, én itt várok.

Nem verekedtek mindjárt össze, csak lökdösni kezdték egymást. Nem derült ki, hogy ki a hibás. Boss csöndesen hátrahúzódott, mert érezte, hogy ő a ludas. Nem jelölte ki a feladatot, ez felelőtlenség volt. Többszöri kísérlet után hárman átjutottak a kerítésen, Zéro, aki bakot tartott, megmakacsolta magát, és kint maradt. Visszafelé viszont Néró maradt bent, mert ő tartotta a bakot. Kénytelen volt iszonyú kínok között egyedül átmászni a magas kerítésen. Nehezítette a dolgát a felül kifeszített szögesdrót, és a biciklis sérülése is.

Másnap a legnépszerűbb helyi lap, a Déli Újság nagybetűs főcímmel adta hírül: „Rablás a paraffin bányában”. Alatta rövid cikk foglalkozott Kopó Mihály sajtótájékoztatójáról. A nyomozást vezető rendőrtiszt elmondta, hogy a tettesek nagy dumával elkábították az éjjeliőrt, majd brutálisan

leemelték a robbanószer raktár kulcsát a biztonsági szögről, és jogtalanul behatoltak a raktártérbe. A kárfelmérés során megállapítást nyert, hogy eltűnt tíz darab dinamitrúd. Elhangzott még a tájékoztatón, hogy nagyon komoly helyzetről van szó, mert a dinamittal robbantásokat lehet végezni. Elsősorban veszélyeztetettek a középületek, különösen a kormányablak. Ezek környékét egyelőre kerülni kell. Mikor Boss olvasta a cikket, elröhögte magát, mert eszébe jutott, hogy Kopó Mihály felesége a TV-ben nemrég azon panaszkodott, hogy nem győzik a munkát, milyen túlterhelt a kormányablak.

Negyedik szín: Fehér csempés rendelő

Néro reggel nyolckor lenyomta a kilincset a háziorvosi rendelő súlyos főbejárati ajtaján. Nem volt könnyű befelé tolni a múlt századi monstrumot, mert nagyon fájt mindene. Már régen volt itt, de hamar kapcsolt, hogy balra kell mennie a hosszú, fekete-fehér járólapos folyosón. Az utolsón, az ötödik ajtón fedezte fel orvosa nevét, akinek annak idején leadta a kártyáját. Még jó, hogy nagy betűkkel volt kiírva a két orvos neve, akik felváltva e mögött az ajtó mögött szoktak rendelni, ugyanis a bejáráshoz nem lehetett közelíteni. Ott már rutinos betegek gyűrűje védelmezte a jól előre elfoglalt pozíciókat.

Röviddel a déli harangszó után fél órával szirénázó fehér mentőautó gördült be a városi kórház udvarába. Egy erősen vöröslő hajú embert toltak ki az autóból, majd vitték fel a második emeletre, a neurológiára. A betegfelvétel előtt az egyik mentős behajolva a kis ablakon csak annyit mondott: „A szokásos, rendelői idegösszeomlás”. Nérót a második emeleten a 211-es négyágyas szobában helyezték el, ahol minden szép tiszta és fehér volt. Nem kötözték le, mert látszott, hogy jól hat a nyugtató injekció. Délután háromkor, amikor Néro úgy érezte, hogy idegileg teljesen rendben van, követelte, hogy engedjék el, mert különben is rossz helyen van, neki a bordája törött el. A fő ok természetesen az volt, hogy este hatkor a Kék Duma sörözőbe kellett mennie a megbeszélésre. Nem hagyhatta cserben a többieket, meg félt Zorrótól, hogy feladja őt Alfréd miatt. Amíg ment a huzavona, hogy elengedik-e, vagy sem, addig is kénytelen volt hallgatni két betegtársa hülyeségeit. A harmadik az csöndben volt, csak nézett fel a plafonra, állítólag idült szarkazmusa volt. Igaz, az akut fázison már túl volt, ez már csak az utó kór. A két nagy dumás éppen azt tárgyalta, hogy a Józsi, aki még tegnap Néro ágyában feküdt, azért halt meg, mert agyférge volt. Néro persze nagyon megijedt, mert arra gondolt, hogy az a féreg esetleg belepetézett az ágyba. Ezt azért hamar elvetette, mert az ágyneműk frissessége nyilvánvaló volt. Fél ötkor a főnővér hozott egy nyomtatványt, jobban mondva egy nyilatkozatot, melyet Néro örömmel és sietve aláírt. Így saját felelősségére elhagyhatta a kórházat. Hazasietett, átnézte az e-maileit, lenyelt két sonkászsemlét, és negyed hétre berobogott a Kék Duma sörözőbe. A három cimborá egyszerre nézett az órájára, rosszalló pillantásokat lövellve.

- Elnézést, de a kórházból jövök, ahová mentőautóval vittek. Rettenetes napom volt. Azzal kezdődött, hogy nyolcra elmentem a házi orvosomhoz, mert nagyon fájt jobboldalon a bordám, itt ni. A hasam is fájt, mert megnyomta a bringa kormányja, amikor elestem. Rengetegen voltak a rendelőben már a rendelés kezdetekor. Mindenki egyszerre jött a kezdésre. Nem is értem, miért nem lehet bejelentkezni. Németországban vagy Svájcban mindenki időpontra megy, nem kell várakozni.

- Togóban is így van - szólta közbe Zéro.

- Na szóval, délre kerültem be az orvoshoz. Elpanaszoltam, hogy mi a bajom. Mondta, hogy menjek el a szakorvosi rendelőbe, a sebészetben kapok beutalót röntgenre, az hamar meglesz, egy délután végzek az egészszel. Adott egy beutalót vérvételre, mondta, hogy még ma jelentkezzem be, mert egy hónap a várakozási idő. Kár, hogy fáj a hasam, mert ha a gasztroenterológushoz ma bejelentkezem, két hónapra kapok csak időpontot. Privát mehetek azonnal. Még mondhatott egyet, s mást, de arra már nem emlékszem, mert a hosszú várakozás a füledt, zsúfolt folyosón, meg ez a sok lehetetlen helyzet, ami a gyógyulásom előtt tornyosult, oda vezetett, hogy összeestem. Nem vagyok én ehhez hozzászokva! Világéletemben makkegészséges ember voltam. A kórházban tértem magamhoz.

- Mondtam tegnap éjjel, hogy ne menj orvoshoz - morgott Boss.

- Hja, te azért mondtad, mert a filmekben láttad, hogy a sebesült rabló zugarvoshoz, vagy állatorvoshoz megy, nehogy lebukjon.

- Na és most mi lesz? Itt nem lehet cicózni! Sürget az idő. Itt mindennek terv szerint kell mennie.
- emelte fel a hangját Boss.

- Ha tudni akarjátok, bent akartak tartani a kórházban megfigyelésre, de én aláírtam egy papírt, és saját felelősségemre távoztam, hogy itt lehessek. Szóval holnap reggel mindenképpen el kell mennem a sebészetre, mert szerintem eltörött a bordám, és arra kell egy rögzítőkötés. A laborral nem tudom mit csináljak? Németországban és Svájcban a házi orvos helyben leveszi a vért, nem kell sehová elmenned, meg bejelentkezned, várakoznod.

- Togóban is így van - vetette közbe megértően Zéro.

- Tudok ennél jobbat! - szólt hozzá a témához Zorro. - A nagybátyámnak is volt baja a gyomrával, elment a szakorvosiba, ott a recepciónál mondták neki, hogy be kell jelentkeznie a gasztroenterológiára. Mondta, hogy jó. Erre aszongya a kisasszony, hogy két hónap múlva jöhet szerdán kilenc órára, és kérte a házi orvosi beutalót. Az persze nem volt, így Pista bácsi nagy dirrel-durral otthagya az egészszet. Szentségelt közben, hogy még a házi orvosnál kell eltöltenie a fél napot a beutalóért, aztán kap két hónapra rá egy időpontot, ami el is maradhat, mert az orvos beteg lett. Na nem, ez egy téboly. Odahaza leült a gépe mellé, megnézte, kinek van a városban magánrendelése. Hát ugyanannak az orvosnak, aki a szakorvosiban rendel. Gyomortükrözés ötvenezer forint. Felhívta a magánpraxist, hát mit tesz isten, a jövő hétre ajánlottak is neki időpontot. Erre a nagybátyám a földhöz vágta a telefont.

- Így van ez, ezt direkt csinálják. Tolják át a pénzesbe az embert, a biztosítód annyit ér, mint a... na, majdnem kimondtam - elmélkedett Zéro.

- Na de uraim! Nem az egészségügy a mai témánk. Térjünk a tárgyra - förmedt rá a társaságra Boss.

- Na jó, de még csak annyit - ellenkezett Néró -, hogy Németországban és Svájcban minden házi orvos kötelező érvénnyel reggel nyolctól délig, majd délután kettőtől este hatig ott dolgozik a rendelőjében, vagyis dupla időben áll a betegek szolgálatára. Nálunk vagy délelőttös vagy délutános, azt jónapot. Félnapos állás, és panaszkodnak a fizetésükre. Nem beszélve arról, hogy dupla rendelési idővel több idő marad a betegekre, megbízhatóbb a vizsgálat, van idejük gondolkodni.

- Na és az, hogy az asszisztens nő ott ül bent a rendelőben, oszt mindent hall, lát, és ezért te nem is mersz mindent elmondani az orvosnak, mert attól félsz, hogy másnap tudni fogja az egész falu. Meg különben is, az intim dolgokat négy szemközt szeretné mindenki megbeszélni az orvosával.

- Ez így van Togóban is - sietett még a témához csatlakozni Zéro.

- Na, most aztán elég! - Csattant fel Boss határozottan. A rendkívüli hangrezgésnek az lett a következménye, hogy a szomszédos asztalnál feldőlt két teli söröskorsó, melyek jogos tulajdonosai, olyasféle teljesen kopasz agyizom típusok, nadrágjukat törölve komótosan, de jelentőségteljesen felálltak helyükről, és közvetlenül Boss mellé álltak. Felületesen nézve tökéletesen egyformának látszottak, viszont az egyikükön piros-fehér keresztcsíkos ujjatlan póló volt, na ő szólalt meg.

- Hát tudod te azt, hogy mit csináltál? Hát én ide rendelem a frissen csapolt aranyszínű habzó sört, azt a csodát, és te felborítod? Hát mit gondolsz te most az életről? Van neked irtó nagy fogalmad? Most tudod, mi következik, ugye tudod?

- Fogalmam sincs - válaszolt Boss naiv egyszerűséggel.

- Na, akkor segítek én tenéked! Most először és utoljára. Most azonnal rendelsz mindkettőnknek fejenként három sört a saját költségedre. Ez a jóvátétel magában foglalja a felborult sörök árát és nadrágjaink házilagos tisztítási költségeit. Ha itt a hat sör az asztalunkon, akkor te egy nagyon szerencsés ember vagy, mert ennyivel megúszad.

- És ha nem?

- Akkor elfelejtheted magadat. Akkor neked még időd sem marad, hogy megírd a végrendeletedet. Akkor a te fejedet úgy fogják kihúzni a nyakadból szintetikus hígítóval.

Boss nem volt gyenge testalkatú, de két ilyen izomtömeg ellen nem volt semmi esélye, továbbá asztaltársasága segítségére sem igen számíthatott. Felmérve reménytelen helyzetét, intett a pincérnek.

- Hat sört arra az asztalra, a barátaimnak.

- Rendben van, haver. Értesz te az én szavamból - és a piros csíkos elégedetten ült vissza a helyére.

- Te hülyébb vagy, mint a celebeszi tulok - pörölt a másik kopasz a társával - lealkudhattad volna négyre.

Bosznak olyan érzése támadt, hogy fájni kezd a feje. Mielőtt elbúcsúzott az asztaltársaságától, mentve a presztízsét, szinte parancsoló módon adta ki az utasításokat, miszerint az orvosjáró Nérón kívül a többieknek másnap a tervezett nagy művelethez szükséges eszközök beszerzését kell intézniük. Nem mutatkozhatnak együtt, külön-külön kell felkeresniük a boltokat. Mindenkinél ott volt a teljes lista, mit kell vásárolni. Ezenkívül vegye ki mindenki a spórolt pénzét a bankból, és váltsa át dollárra. Rióban a forinttal nem mennek semmire.

Ötödik szín: Lila köd

Néró ezt a reggelt is orvosnál kezdte. Ezúttal a szakorvosi rendelő sebészetét kereste fel. Nem kellett sokat várnia, ez kissé gyanús volt neki, de a nagyon kedves, hetvenöt éves sebész jó hatással volt rá. Annak is örült, hogy a vizsgálat rövid volt, mondhatni csak az anamnézisre szorítkozott, és kapott egy beutalót a szemközti röntgenbe. Ott már többen voltak, de viszonylag gyorsan sorra került. Nem izgatta magát, tudta, hogy az ő számára a kellékek beszerzése nem a boltok személyes felkeresését jelentette. A speciális készülékek összeállításához szükséges alkatrészeket csak online tudja beszerezni, ez meg megy otthonról, akár az esti órákban is. Néró a kész röntgenfelvétellel, és annak írásos elemzésével már tíz órakereszt a sebészeti rendelőben volt. Az igen tapasztalt főorvos fejét csóválta, majd közölte, hála istennek, nincs nagy baj, csak a négyes bordája repedt el a jobb oldalon. Felírt egy erős fájdalomcsillapítót, és ellátta Nérót jó tanácsokkal. Két-három hét kímélő mozgás, semmi sport, emelés, ügyeljen az egyenletes légzésre. Ezután, mint a helyi lovasklub volt elnökhelyettese, hosszasan ecsetelte, hogy nem a kerékpározást, hanem a lovaglást kellene fejleszteni. Nem kerékpárút kell ide, hanem lovas út. Sokkal kevesebb lenne a baleset.

Hazafelé menet sok embernek feltűnt Néró furcsa, bár egyenletesnek tűnő mély lélegzetvétele. A csapat másik három tagja a megbeszéltek szerint a listával a kezükben útnak indult, hogy a kilenc, illetve tíz órás bolti nyitásokra már a tervszerinti helyen kezdjen.

Mikor Zorro kilépett a mezőgazdasági boltból, kezében a jó éles machete-tel, találkozott Zéróval.

- Te mit keresel itt? - kérdezte.

- Jöttem az ágvágóért - felelt Zéro.

- Na várj csak, azt én már megvettem.

- Mutasd a listádat! Hát ez ugyanaz. Gyorsan telefonáljunk Bossnak, ez a szerencsétlen három egyforma listát csinált. Nála is van egy. Hívjuk fel gyorsan, mert különben besokalunk.

- Ja, ilyen marhaságot csinálni! Játssza a nagyfőnököt, de szervezni azt nem tud. Persze, mégiscsak egy hidegburkoló.

- Az igaz. Nem tanult szervezéselméletet.

Boss a telefonon elnézést kért, arra hivatkozott, hogy napok óta dupla mennyiségű munkája van. Megbeszélték viszont, hogy találkoznak a pályaudvaron, ott nem lesz feltűnő a jelenlétük, és elosztják egymás közt a feladatokat.

Este, mikor már szállt a nap, és teljes sötétség uralkodott el a város gyérül kivilágított külső területei fölött, szokatlan mozgólódás indult be a Gyökérfa utca 44. sz. ház előtt. Két autóból is hordtak be mindenfélét a kopottas sárga családi házba.

Néró nappalijában hamar káosz keletkezett, a sebtében felhalmozott, rendszer nélkül összehordott tárgyak átláthatatlan kupacokban heverték.

- Látom a rolókat már leengedted Néró, ez okos dolog volt - mondta Boss. - A mobiltelefonokat tegyük be a mikróba, nehogy lehallgassanak minket.

- De nehogy valaki bekapcsolja nekem a mikrót - aggályoskodott Zéro.

Néró vette kezébe az egyik listát, és kérte a többieket, úgy keressék ki azokat a kupacokból, és rakják sorba a fal mellé, amilyen sorrendben ő olvas.

Így indult tehát a szortírozás. Repeszvágó, rugós závár, sztetoszkóp, hátizsák, repülőőő, katapult.

- Azt nem kapni - szólt Zorro.

- Jó, akkor erről később.

- Elektromos sokkoló sincs, gondolom - mondta Boss.

- OK, tehát folytatom. Paprikaspray, svájci bicska...

- Talán svájcisapka - helyesbített Zorro.

- Nem, svájci bicska. Csak nem svájcisapkát vettél?

- De azt, mert az van odaírva.

- Hova? - kérdezett bele Boss. - De egyáltalán, miért vettél sapkát? Hogyan jutott ez az eszedbe? Miből gondoltad, hogy ez kell az akciónkhoz?

- Szebben kellett volna írni - választotta a támadást védekezés helyett Zorro.

- Én azt kérdeztem, hogy miért vettél svájcisapkát?! Ha az ember valamit kérdez, arra vár választ. Te nem a kérdésre válaszoltál. A kérdésem teljesen egyértelmű és világos volt. Így hangzott: Miért vettél svájcisapkát?

- Miért kell ebből ekkora palávert csinálni? Visszaviszem, és veszek helyette bicskát.

- Te most bonyolítod a helyzetet, továbbra sem adtál választ a kérdésemre.

- Na most már elég! Hagyjátok abba! - lépett közbe Zéro - Boss, te most ugyanazt csinálod, mint a Somlói Magduska. Leszidta a férjét, hogy miért nagy szemű krumplikat hozott? „Nem megmondtam, hogy kis krumplikat vegyél?” Laci ekkor el akart menni kisszemű krumpliért. „Ne menjél sehová, arra felelj, amit kérdeztem. Miért vettél nagy krumplikat?” És ez így ment még hosszasan tovább, mire szegény Laci kiugrott az ablakon.

- Hányadikról? - kérdezte együttérzően Néró.

- Ez lényegtelen. Földszintes házban laknak. Belelépett szegény Laci a gereblyébe, amit az asszony hagyott kint az ablak alatt. Két orvos mütötte egyszerre, az egyik a talpát, a másik a homlokát. De nem halt meg, csak berzenkedett.

- Akkor most folytatom a listázást - indította az alaptémát Néró - tehát bicska nincs, de lesz. Van viszont machete, Magyarország térkép, Bakony turista térkép, iránytű, elemlámpa, WC-papír, Rimaszombat.

- Ez meg hogy jön ide? - kérdezte Néró.

- Az tévedés - szégyenkezett Boss.

- Na, és hol van a sötétben látó?

- Azt csak online tudod rendelni - így Zéro.

- Katapultot és elektromos sokkolót ezek szerint nehéz lesz beszerezni, ugyanúgy, mint a nekem szükséges cuccokat a műszerekhez. Ezeket is csak online rendelhetjük meg. Ha az én gépemről, az én a címemre kérjük, már le is buktunk - aggodalmaskodott Néró.

- Ennyi rizikót fel kell vállalnunk - jelentette ki Boss, majd Zéróval együtt távozott.

Zorro javasolta, hogy ki kéne nyitni egy üveg bort, mire Néró megjegyezte, hogy persze, mindig az ő borát issza mindenki. Nem volt jó hangulatban. Panaszkodni kezdett az egészségi állapota miatt, ezzel lassan rátértek az egészségügy működését taglaló témákra.

- Tudod Néró, nem is annyira a kórházakkal van a baj. Azokat szép sorban mindenütt rendbe rakták, felszerelték, lecserélték a röntgenkészülékeket, kialakították a különböző osztályok egymással kapcsolatba lépő computerhálózatát, még a méregdrága CT is ott van szinte mindenütt. A műtők jól felszereltek, a belsőket felújították, szép minden, sok helyen a kórteremből nyílik a fürdőszoba, szóval a kórházak rendben vannak. Az alapellátásban van a baj, és ott jelenik meg a több beteg.

- Ebben igazad van - helyeselt Néró - a Csaba haverom, aki közgazdász és érdeklődik a téma iránt, kiszámította, hogy mennyi orvos-beteg kontaktus lehet naponta az alapellátásban. Ötezer családorvossal számolt, ezt beszorozta negyven beteggel, ami a napi penzum, ez önmagában kétszázezer beteg. Ehhez hozzájön három-négyezer szakorvos, mondjuk napi harminc beteggel, az újabb százezer fő nagyjából. Ennek jó, ha ötöde fekszik naponta a kórházakban. Ezek persze megközelítések, de az biztos, hogy az alapellátásban nagyságrendekkel nagyobb a betegszám, és mégis ez a vonal rendezetlen. És ha itt rend lenne, kevesebben kerülnének a kórházakba.

-Na, és ez a kártyarendszer? Kész röhej. Az orvost semmi sem motiválja. A Lajtától nyugatra pontrendszer van. Teljesítmény alapján keres az orvos.

- Togóban is így van, mondaná Zéro. Az biztos, hogy az érdektelenség azt eredményezi, hogy a házi orvos meg sem vizsgál, beutal a szakorvoshoz. A kártyapénz tuti, nem keres se többet, se kevesebbet. Azt hallottam egyszer, hogy a pontrendszer túl drága lenne a biztosítónak.

- Ez nem igaz. Tőlünk nyugatra ki van dolgozva a rendszer, csak át kellene venni. Fel kellene állítani egy csoportot fiatal egészségügyi közgazdászokból, akiknek neki kellene állnia számolni és számolni. A pontokat át kellene számolni a hazai viszonyokra. Ha egy magyar orvos nem keres annyit, mint a német, az nem baj, a magyar mérnök sem keres annyit, mint a német mérnök.

- Azt mondják, hogy a biztosító attól fél, hogy a magyar orvos több pontot ír be, mint a valóság, és a biztosító ráfizet.

- Ugyan, megvannak a lehetőségek a korlátok bevezetésére. A nyugati orvost sem más fából faragták, mégis betartja a szabályokat, mert olyan a rendszer, hogy nem tud túlszámlázni.

- Na jó, későre jár, fogunk még erről beszélni, látom téged is izgat a téma.

- Naná - mondta kifelé menet Zorro - ez direkt rólunk szól. Ugyebár fő az egészség.

- Azért azt elmondhatnád, miért jössz mindig Togóval? Csak nem voltál már ott?

- Csak átmenetileg.

- Mit kerestél ott?

- Hosszú, majd egyszer elmesélem.

Hatodik szín: rendőrök

Zorro ebédszünetben felkereste a boltot, ahol a svájcisapkát vette. Az eladótérben csak egy fő személyzet tartózkodott. Az arca még akkor is furcsán hatott volna, ha szemgolyói nem állnak szét kétfelé. Zorro mindjárt arra gondolt, hogy ez a szegény fiatalember gyermekkorában elkapta a Gunnar Johansson kórt. Tudomása szerint ezt a betegséget arról a Gunnar (Pipo) Johanssonról nevezték el, aki először alkalmazta a svéd labdarúgó válogatottnál a három öt-kettes felállást. Mindenesetre nehézkesen indult a beszélgetés, mert Zorro nagy zavarban volt. Nem tudta, kihez beszéljen. Kevin, így hívták az eladót, észrevette a zavart, és mivel ehhez már hozzászokott, rutinosan megoldotta a problémát.